

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/132/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511207588
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2511207588.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci navrhovateľa: BBF capital, a.s., so sídlom Námestie SNP 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 618 268, právne zastúpeného: Mgr. Marošom Uhaľom, advokátom so sídlom Nám. SNP 6/11, 960 01 Zvolen proti odporkyňi: Q. S., K.. XX.XX.XXXX, O. P. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 522,75 eura s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporkyňi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.06.2011 (doplneným dňa 25.2.2014) domáhal uloženia povinnosti odporkyňi zaplatiť mu sumu 526,85 € spolu s úrokom z omeškania a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 18.7.2002 uzatvorila odporkyňa so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej jej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 20.000,-Sk a platobná karta M.. Poskytnutý úver sa odporkyňa ako dlžník zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 800,-Sk, splatných vždy k 20-temu dňu v mesiaci, pričom pri pravidelnom splácaní by bol úverový rámec splatený v 25-tich splátkach. Z predpísaných 25 splátok odporkyňa uhradila 7 splátok po 800,-Sk spolu vo výške 5.600,-Sk, z úverového rámca však vyčerpala sumu 19.885,-Sk, preto nesplatená časť úveru predstavuje suma 14.285,-Sk (474,18 €). Odporkyňa sa dostala do omeškania s platením úveru a prvým dňom omeškania je deň nasledujúci po splatnosti celej výšky úveru, t.j. od 21.8.2004 (deň splatnosti poslednej 25-tej splátky úveru). Predčasná splatnosť úveru nebola uplatnená, preto v súlade s úverovou zmluvou bola odporkyňa oboznámená s tým, koľko splátok, v akej výške je povinná platiť, a preto jej musela byť známa aj splatnosť úveru. Pohľadávka z úverovej zmluvy bola na navrhovateľa postúpená z pôvodného veriteľa Home Credit dňa 27.11.2006 na spoločnosť U. V. W. W., U..W., ďalej na základe zmluvy o postúpení zo dňa 27.11.2006 na P. J. a napokon zmluvou o postúpení zo dňa 4.4.2008 na navrhovateľa.

V rámci doplnenia návrhu doručeného súdu dňa 25.2.2014 navrhovateľ zobral svoj návrh v časti o zaplatenie sumy 4,10 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4,10 eura od 21.8.2004 do zaplatenia späť z dôvodu, že odporkyňa na základe zmluvy nevyčerpala úverový rámec vo výške 20.000,-Sk, ale vo výške 19.885,-Sk. Žalovaná suma 522,75 eura pozostáva z nesplatenej istiny časti úveru vo výške 474,18 € a z 8 % zmluvnej pokuty vo výške 48,57 €. Okresný súd uznesením č.k. 9C/132/2011-44 zo dňa 29.7.2014 konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 4,10 eura a v časti úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4,10 eura od 21.8.2004 do zaplatenia zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.8.2014.

Odporkyňa sa k doručenému návrhu nevyjadрила.

Právny zástupca navrhovateľa v písomnom vyjadrení zo dňa 27.10.2014 sa na základe výzvy súdu vyjadril k aplikácii § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., pričom uviedol, že súd nemôže prihliadať a aplikovať ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. na právne vzťahy a nároky z nich plynúce, ktoré vznikli ešte pred účinnosťou tohto zákona, nakoľko by porušil ústavou garantovaný princíp zákazu retroaktivity. Uviedol, že zákonodarca v prechodných a záverečných ustanoveniach neupravil nepravú retroaktivitu vzťahujúci sa aj na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. účinného od 1.5.2014, z čoho vyplýva, že toto ustanovenie je možné aplikovať na právne vzťahy a nároky z nich plynúce, ktoré vznikli až po 1.5.2014.

Právny zástupca navrhovateľa ani odporkyňa sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli naň riadne a včas predvolaní, svoju neúčast' ospravedlnil právny zástupca navrhovateľa, ktorý súhlasil, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Odporkyňa svoju neúčast' neospravedlnila. Súd vec prejednal preto bez ich účasti postupom v zmysle v § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: úverovou zmluvou, úverovými podmienkami, splátkovým kalendárom, zmluvami o postúpení, výpisom z úverového účtu a zistil tento skutkový stav veci:

Zmluvami o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006 (medzi spoločnosťou Home Credit a spoločnosťou U. V. W. W., U..W..), zo dňa 27.11.2006 (medzi spoločnosťou U. V. W. W., U..W.. a spoločnosťou P. J.) a zo dňa 4.4.2008 (medzi spoločnosťou P.K. J. a navrhovateľom) navrhovateľ preukázal svoje právne nástupníctvo vo veci.

Z úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty M. Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.7.2002 súd zistil, že na spoločnosť Home Credit Slovakia poskytla a odporkyňa čerpala revolvingový úver s úverovým rámcom 20.000,-Sk (663,88 €), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 800,-Sk (26,56 €). Termín splatnosti mesačnej splátky bol v zmluve uvedený vždy k 20.dňu v mesiaci. Podľa Hlavy 6 § 1 úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., úver je povinný klient splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva.

Zo splátkového kalendára a výpisu z úverového účtu odporkyne vyplýva, že odporkyňa uhradila 7 splátok po 800,-Sk, poslednú z nich dňa 14.5.2003, t.j. celkovo 5.600,-Sk (185,89 €).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. dňa uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou vznikol záväzkový právny vzťah na základe uzatvorenej zmluvy, v zmysle ktorej právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ poskytol odporkyni ako dlžníkovi peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na charakter zmluvnej strany na strane dlžníka právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou je spotrebiteľského charakteru, a to aj s prihliadnutím na ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah odporkyňa nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný. Dodávateľom v tomto prípade bol právny predchodca navrhovateľa, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť. Spotrebiteľom je odporkyňa, ktorá pri uzatváraní zmluvy nevykonával žiadnu obchodnú alebo inú obdobnú činnosť.

Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku /§ 101/, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľ, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporkyňa premlčania sám dovoľavala. K argumentácii právneho zástupcu navrhovateľa k ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. súd uvádza, že právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnemu vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že predmetný dlh (celá dlžná suma) sa stal splatným dňa 20.8.2004, keď túto skutočnosť uvádzal sám navrhovateľ (uvádzal síce deň 21.8.2004, no splatnosť splátok v zmysle zmluvy bola vždy k 20-temu dňu v mesiaci, preto správne malo byť 20.8.2004), keď vychádzal z toho, že bol poskytnutý úver vo výške 20.000,-Sk, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v mesačných splátkach po 800,-Sk, z čoho výpočtom možno dospieť k záveru o počte splátok 25, t.j. $20.000/800 = 25$. Deň 20.8.2004 bol dňom poslednej 25. splátky poskytnutého úveru a deň 21.8.2004 bol dňom, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania s platením tejto poslednej 25-tej splátky. Navrhovateľ však návrh na súd podal dňa 14.6.2011, teda až po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňa 21.8.2004 (kedy sa mohol navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca prvý krát domáhať svojho nároku na súde) a uplynula preto dňa 21.8.2007. Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súde dňa 14.6.2011, teda v čase, keď bol celý jeho nárok zo zmluvy premlčaný.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a odporkyňi, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si odporkyňa návrhom neuplatnila priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)